

εκκλησίασμα

εκκλησίασμα, το, ουσ. [από το θέμα αορ. του ρ. εκκλησιάζομαι + κατάλ. -μα], το εκκλησίασμα· ομάδα ανθρώπων που αποτελούν συνήθως παρέα: «ήταν μαζεμένο όλο το εκκλησίασμα και με περίμενε»·

- ηρεμία στο εκκλησίασμα! βλ. φρ. ησυχία στο εκκλησίασμα(!)·

- ησυχία στο εκκλησίασμα! προτροπή με ειρωνική ή απειλητική διάθεση σε ομάδα ανθρώπων που θορυβούν να κάνουν ησυχία. Από τη στερεότυπη φρ. του παπά που ιερουργεί προς τους πιστούς, όταν αντιληφθεί κάποια ανησυχία ανάμεσά τους. Συνών. ησυχία στο ακροατήριο!

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας